

MISSIO SAVO
11.11.2006
Kaavi
Raamattutunti
Väinö Hotti

YHTEYDEN ESTEET

1. Jumala on rakkaus

Kristinuskon ydin on rakkaudessa. Tämä maailma on "vihan maailma", koska sen hallitsija on itse perkele kaiken vihan alku ja juuri: *"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan"* (Joh.10:10). Jumala edustaa vihan vastavoimaa: *"Jumala on rakkaus"* (1 Joh.4:8). Kristus edustaa suurinta rakkautta: *"Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä"* (Joh.15:13). Jeesus hehkuu rakkautta. Tämä rakkaus suorastaan roihusi ristillä. Uskova on Kristuksessa - ja Kristus on hänessä. Paavali kirjoittaa: *"ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa"* (Gal.2:20). Kun rauta on tulella, tuli on myös raudassa! Mitä likeisempi on uskovan yhteys Kristukseen, rakkauden lähteeseen, sitä enemmän hän myös välittää Kristuksen rakkautta. Elää Kristuksessa = elää rakkaudessa (elää rakkauden tulella). Perimätiedon mukaan Jeesus olisi sanonut: "Joka on lähellä minua, on lähellä tulta." Uskova on RAKKAUDEN IHMINEN. *"Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu"* (Room.5:5). *"Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut"* (1 Joh.2:5). Uskova nimenomaan tunnetaan rakkaudesta. Erityisesti tämä rakkaus ilmenee rakkautena toisiin Herran omiin: *"Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa"* (1 Joh.3:14). *"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus"* (1 Joh.4:7-8).

2. Yhteyttä ei ole

Tänään on nöyrästi tunnustettava, ettei raamatullista yhteyttä ole. Tilanne on epätydyttävä - jopa surkea. Kukin puuhaa oman ryhmäkuntansa hyväksi, mutta valtakuntakristittyjä on vähän. Kuka kantaa huolta ekklesiasta? Kenelle ekklesia on hengellinen koti?

"Te odotatte paljoo, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi" (Hagg.1:9). -Meillä ei tulisi olla mitään "omaan huonetta", vaan ainoastaan "Jumalan huone" = ekklesia! Tämä huonehan käsittää kaikkien uudestisyntyneiden joukon. Sen puolesta meidän tulisi nähdä vaivaa, taittaa peistä ja kiivailla; kaikki muut "joukot" pitäisi olla meille tyhjänarvoisia.

3. Lahkolaisuus hallitsee

Ekklesia-näkymän unohtaminen on seurausta "lahkolaisuudesta". Maailmanlaajuinen Kristuksen seurakunta on "purkitettu" ahtaisiin lahkoraameihin. On raskasta tunnustaa, että eri karsina-aitoja pystytettäessä on rakennusmestarina ollut saatana. Toisaalta: tämän tunnustaminen olisi alku näiden aitojen särkemiselle ja kaatamiselle. Tänään noita aitoja ei olla valmiita purkamaan päinvastoin niitä paikoitellen jopa vahvistetaan. Jos joku purkamisesta puhuu, hänen kimppuunsa hyökätään - ja

hänet nuijitaan maan rakoon. Periaatteessa yhteydestä puhumista harrastetaan ja se hyväksytään, mutta yhteys ei saa tapahtua oman hengellisen kodin kustannuksella. Yhteyttä voidaan harjoittaa, kunhan vain ei kosketa raja-aitoihin!

4. Avartumista tarvitaan

Korinton seurakunnassa pyrki lahkolaistuminen turmelemaan kaiken seurakuntaelämän - jo heti alkuun. Ja aivan todennäköisesti osasyynä oli kaste; ihmiset ryhmittivät opettajiensa ja heidän suorittamansa kasteen mukaan:

"Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". Onko Kristus jaettu? Ei kaikesti Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut" (1 Kor.1:11-15).

Kristillisyys muodostui "säälittävän kapea-alaiseksi". Paavali kehottaa: *"Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - avartukaa tekin" (2 Kor.6:11-13).*

5. Uskonpuhdistus

Lahkomeiningillä on vuosisataiset perinteet, siitä on työlästä luopua. Raiteet ovat liian syvät. Tarvitsemme tällä kohden herätystä, uutta uskonpuhdistusta! Tarvitsemme paluuta alkuseurakuntaan - ja Raamattuun. Tarvitsemme silmien avautumista näkemään, että HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI.

6. Kolme tasoa

Kristittyjen keskinäisissä suhteissa on löydettävissä **kolme tasoa**.

1) Sotatila. Uskonsodissa noustiin toista kristillistä ryhmittymää vastaan "miekoin ja peitsin". Nämä ajat ovat onneksi pääosin ohitse. Tänään käymme "sanallista sotaa". Siitäkin on tuhoisat seuraukset. Tällöin toinen teilataan "me yksin oikeassa"-miekalla. Tämä sanallinen hengellinen sotiminen on kautta aikain kulminoitunut kasteeseen, jonka pitäisi kuitenkin olla kaikkia uskovia yhdistävä tekijä. Kaikkien Kristukseen kastettujen uskovien tulisi olla yhtä: *"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal.3:27).* Vilho Rantanen kuvailee tätä kastetaistelua: "Jos joku lasta kastaa, totta kiroaa hän sen, ken kastaa uskovaista aikamiestä. Ja tämä taas, kun iskuvuoron taistelussa saa pian Bibliallaan tahtoo toista piestä."

2) Suvaitseminen. Tähän liittyy rauhanomainen rinnakkaiselo. Kukin työskentelee "omassa hengellisessä kodissaan" (= karsinassaan), josta käsin voidaan sitten kyllä hurskaasti "siunata" karsinanaidan yli toisen leirin uskovia. Tällä siunauksella kuvitellaan selvittävän Jeesuksen rakkauden käskystä. Hengellisen kodin varjolla kävellään ovelasti, röyhkeästi ja hurskaasti Jeesuksen käskyn yli. Tätä tasoa voidaan kuvata: "Olemme molemmat Jumalan lapsia, mutta minä en tule teille - äläkä sinä tule meille!" -Monet ajattelevat, että tämä taso riittää. Toisaalta tämä on Vanhan Testamentin taso: *"Älkää riidelkö matkalla" (1 Moos.45:24).* "Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!" (Ps.133:1). VT:ssa riitti "sovussa

asuminen", riitti se, ettei veljesten välissä ollut mitään negatiivista. UT:ssa vaaditaan enemmän, vaaditaan lisäksi positiivista, rakkautta.

3) Rakastaminen. Tämä oli alkuseurakunnallinen taso. Ja tämä taso perustuu Jeesuksen käskyyn: *"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus"* (Joh.13:34-35). Uskovien keskinäinen rakkaus konkretisoituu yhteisissä kokoontumisissa. Rakkaus ja läheisyys kuuluvat olennaisesti yhteen. Ilman yhteentulemista rakkaus on ainoastaan hurskasta teoriaa - ja valhetta.

7. Jeesuksen tahto

Me uskovat syynäämme joskus Raamattumme hyvinkin tarkasti löytääksemme sieltä Jeesuksen mielipiteen johonkin kysymykseen. Kysymys saattaa olla monta kertaa varsin pienestä asiasta. Samanaikaisesti suuret linjat saavat jäädä huomaamatta. Uskovien keskinäinen rakkaus kuuluu nimenomaan tähän sarjaan. Ja kuitenkin tästä on olemassa hyvin selkeä ilmoitus: *"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus"* (Joh.13:34-35). *"Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut"* (Joh.15:12).

Jos näemme tämän järkkymättömäksi Jeesuksen tahdoksi, meille on helpompi (tai ainakin pitäisi olla helpompi) noudattaa sitä. *"Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä"* (Joh.15:14). *"Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni"* (Joh.14:15).

8. Jeesuksen käsky on ylin

Mikään ei kohoa eikä saa kohota Jeesuksen käskyn yläpuolelle. Kaikki raja-aidat, jotka rikkovat ekklesian yhteyttä ovat syntiä ja "kirottuja aitoja". Mikään syy ei ole pätevä pystyttää barrikadeja Herran omien välille. Kaikki syyt olla erossa veljistä ja sisarista ovat "tekosyitä". Olisiko meillä tällä kohden parannukseen aihetta?

Jos ja kun hyväksymme Jeesuksen rakkauden käskyn ja hänen auktoriteettiasemansa, meidän tulee samaan hengenvetoon tunnustaa myös toinen pointti: RAKKAUS MERKITSEE LÄHEISYYTTÄ JA KANSSAKÄYMISTÄ. Mitä on sanottava aviopuolisosta, joka suuriäänisesti toistuvasti vakuuttaa rakastavansa puolisoaan, mutta samanaikaisesti karttelee kaikkea fyysistä läheisyyttä?

9. Luonnollinen asia

a. Saman perheen jäsen

Uudestisyntymisessä ihminen syntyy Jumalan perheeseen; siitä saavat alkunsa uudet veljes- ja sisarussuhteet. *"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa"* (Joh.3:3).

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt" (1 Joh.5:1).

b. Seuraus valkeudessa vaeltamisesta

Kun ihminen tulee uskoon, hän siirtyy "pimeydestä valkeuteen". *"Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina"* (Ef.5:8). *"sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia"* (1 Tess.5:5). *"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä"* (1 Joh.1:7).

Valkeudessa vaeltaminen merkitsee synnintunnossa vaeltamista. Kun itse tarvitsee armahdusta joka aika, ei halua eristäytyä toisista armon kerjäläisistä.

Kun ikävöimme toisten uskovien yhteyteen, pyrkikäämme silloin valkeuteen; asia hoituu tällöin itsestään. **KAIKKI SELLAISEN YHTEYS, JOKA EI KULJE KRISTUS-LINKIN KAUTTA, ON VÄÄRÄÄ!**

10. Kaste esteenä

Sielunvihollinen on takerruttanut uskovat lillukanvarsiin. Joutavasta sivuasiasta on tehty suuri periaatteellinen kysymys, jolla ratkaistaan "elämä ja kuolema".

"Ja gileadilaiset valtasivat efraimilaisten tieltä Jordanin kahlauspaikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: "Antakaa minun mennä yli", kysyivät Gileadin miehet kultakin: "Oletko efraimilainen?" Jos hän vastasi: "En", niin he sanoivat hänelle: "Sano 'shibbolet'". Jos hän sanoi "shibbolet", kun ei osannut ääntää oikein, ottivat he hänet kiinni ja tappoivat Jordanin kahlauspaikoilla. Niin kaatui silloin Efraimista neljäkymmentäkaksi tuhatta" (Tuom.12:5-6).

Kullakin lahkolaisryhmällä on oma "shibboletinsa", jonka pohjalta sitten uskovat jaetaan jyviiin ja akanoihin. Oleellista tälle seulonalle on kysymyksen marginaalisuus: kastetapa tai muu vastaava "kärpänen". Tämän yli ei sitten päästä millään, vaan se antaa tekosyyin Jeesuksen käskyn hylkäämiseen ja barrikadin rakentamiseen.

Mikä kasteessa on oleellista?

Ei suinkaan kastetapa. Ei veden paljous, ei kastettavan ikä, ei kastajan arvo. Oleellista ja ratkaisevaa on kasteen KOHDE (objekti). *"Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?"* (Room.6:3). *"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet"* (Gal.3:27).

"Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen" (Mark.16:16). Tässäkään ei puhuta mitään kastetavasta; pelastukseen tarvitaan usko ja kaste.

11. Raja-aidat kaatuvat - ryskyen

Uskoontulo merkitsee ihmisten välisten raja-aitojen kaatumista. Se yhdistää rikkaat ja köyhät, mustat ja valkoiset, pakanat ja juutalaiset, terveet ja sairaat, nuoret ja vanhat, miehet ja naiset. Kaikki ihmisiä erottavat väliseinät kaatuvat - muutoinhan ei yhteys olisikaan mahdollista. *"Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa"* (Gal.3:28). Tavallisesti vasta uskoontullut onkin "valtakuntakristitty". Lahkolaisuus tulee häneen "opetuksen myötä". Joku ryhmäkunta saalistaa hänet omaan koppaansa ja alkaa valistaa häntä tehden kristitystä lahkolaisen. Pitäähän tälle onnettomalle hankkia "hengellinen koti"!

12. Pyhä Henki yhdistää

Uskovilla on sama Henki, joka heissä vaikuttaa. Pyhän Henki on rakkauden ja yhteyden Henki. Sielunvihollinen, saatana, taas "heittää erilleen" ja hajottaa (diabolos = hajottaja). Pyhän Hengen valtaama ja täyttämä uskova ei tunnusta mitään raja-aitoja uskovien välillä. Hän tunnustaa ainoastaan Jumalan valtakunnan ja maailman sekä uskon ja epäuskon raja-aidat.

13. Alaikäisyys ja lihallisuus

Alaikäisyys ja lihallisuus löytyvät tavallisesti lahkolaikäyttämisen taustalta. *"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?"* (1 Kor.3:1-3).

"Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, ERISEURAT, LAHKOT" (Gal.5:19-20).

14. Malli yhteiskunnasta

Kun uskovat ryhmittyvät eri lippujen alle, he toimivat maallisen mallin mukaan. Yhteiskunnassa on poliittisia puolueita, joiden kautta hoidetaan yhteisiä asioita. Systeemi toimii jollakin tavalla synnin turmelemassa yhteisössä, mutta kuinka paljon riitaa ja eripuraisuutta tämä hallintatapa tuokaan tullessaan!

Seurakunnassakin on vaara toimia "kuten ihmiset ainakin". Paavali ei kuitenkaan tätä hyväksy: *"olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?"* (1 Kor.3:3-4).

Seurakunnassa on lupa ryhmittyä ainoastaan "yhden lipun", ristinlipun alle. Kaikki muut liput ovat pannaan julistettuja!

15. Johtajien merkitys

Suomen hengellinen kenttä on "klikkiytynyt". Kullakin ryhmällä on johtajansa, jonka tehtävänä on pitää barrikadit pystyssä muiden ryhmien suuntaan. Vilho Rantanen kirjoittaa: "On varmaa: LAUMANNE KYLLÄ PIAN SOVINNON PAIKALLA OIS, JOS PAIMENET RIITELEMÄTTÄ TIETÄ TAIVAAN KÄYDÄ VOIS."

Suomen Siionin suuri tragedia on toisaalta lahkohenkiset paimenet ja toisaalta näitä paimenia sokeasti tottelevat lampaat. Tämä kipsaa tilanteen siten, että joskus näyttää aivan toivottomalta.

16. Hengellisen kodin ansa

Uskova sidotaan jonkun ryhmäkunnan säälittävän ahtaisiin kapaloihin. Uskovan on määrä muotoutua Kristuksen kuvan kaltaiseksi. Mutta lahkolaikäsitelyssä uskova prässätään tuon ryhmän kaavojen mukaan; ja se on paha. Galatiassa oli tilanne tällainen. Judaistit veivät uskoontulleilta Hengen vapauden ja yrittivät laittaa uskovat omiin inhottaviin kapaloihinsa. Tällöin estyi heidän muuttumisensa Kristuksen kuvan kaltaiseksi. *"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen*

täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä" (Gal.4:19). Galatalaiset pyrittiin laittamaan "lain kapaloihin". Paavalin menettelytapa oli toinen. Hän ei pyrkinyt sitomaan lain ikeeseen: "ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne" (2 Kor.1:24).

Me emme saa antaa sitoa itseämme mihinkään muuhun kuin Kristukseen, Raamattuun ja Jumalan ekklesiaan. Liian kiinteät siteen johonkin ryhmään ovat meille kuolemaksi. Tämä side katkaisee rakkauden suhteen ekklesiaan ja tekee meistä lahkohenkisiä.

Niilo Tuomenoksa kirjoittaa: *"Kristitty, joka ylen paljon muistuttaa joukkoa, johon hän kuuluu, muistuttaa tavallisesti liian vähän Kristusta."*

17. Soihdut sammuu

Lopun aikaan liittyy pimeys - ja nukkuminen. Uskovilta katoaa Jumalan sanan valo - ja he nukkuvat. *"Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat" (Matt.25:5). Nukkuvalla ei ole kontaktia ympäristöönsä. Ajatuskyky heikkenee. Opillinen selvyys katoaa; kristillisyyden on "ilmaan huitomista" (1 Kor.9:26). Lopun ajan pimeys laskeutuu raskaana vaippana kristikunnan ylle. Tästä on uskovien leirissä seurauksena rakkauden sammuminen: "Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus" (Matt.24:12). Tilanne kehittyy vielä tästäkin eteenpäin: "Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan" (Matt.24:10).*